

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

I. Infirmi sæpius inuisendi, præsertim cùm tendunt ad extrema.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

C A P U T VI.

De iuuandis morientibus ; &
mortuorum sepulturâ.

NVM: I.

De visitandis infirmis.

PASTORIS ouium est, non tantùm vigilare, vt gregem à lupis incolumem seruet; sed vt iis etiam, quæ morbo, vel præsentî periculo expositæ sunt, opem suam impendat; eò maiori curâ, quò magis nôrit, in grauiori discrimine versari, & minus iam posse sibi cauere: ita Parocho semper quidem excubandum, & incumbendum, vt Gregi suo bene sit; maximè verò, si quæ ex ouiculis morbidæ sint, atque in vitæ periculo constitutæ: plerumq; enim tunc, cum corpore, salus animæ in discrimen vocatur: quare non sufficiet, sanos generatim pro concione excitâsse ad petenda Sacramenta; sed cùm cognoue-

gnoueris malè valere , præsertim
ægrius , licèt non voceris , adire debes ,
per te aut alium , si nemo adsit ; eum-
que solari , & prout morbus exiget ,
excitare ad Sacramenta , tum sacræ
Confessionis , tum deinceps reliqua
suscipienda : quâ in re tamen magnâ
prudentiâ opus erit , ne quid temerè ,
& insulsè agas : si fuerit necesse , vt
fortiter ; memineris , vt & suauiter .
In hoc genere peccant Pastores , qui
putant se officio non defuisse , si qui si-
ne Sacramentis decedant , qui eos non
vocârint : non fuimus , inquiunt , vo-
cati : at sciuisti periculum , aut atten-
dere dèbueras : quænam est ista Pasto-
ris excusatio , Hero obiicienti ; cur
permisisti ouem , quam nôras esse
morbidam , perire , aut sanè à lupo de-
uorari ? si respondeat , quis non bala-
uit , nemo opem implorauit : atqui
officium tuum opem tuam efflagita-
bat ; imò implorabat . An non meritò
Dominus animam eius ex manu tuâ

requirit? Est profectò hic error gra-
uis. Sed alter æquè perniciosus, eo-
rum scilicet, qui se omnem erga infir-
mos pastoralis officii partem exple-
uisse existimant, si Sacramenta poeni-
tentiae, Viatici, Extremæ vñctionis
administrârint. Itaque nihil ultra
mouent: recepit, inquit, sua Sa-
cramenta; nihil mihi istic superest
negotii, præsertim si me reuocat ne-
mo. Sed agedum, dic, quæso, quid
isti homini proderit, à te accepisse
Sacramentorum gratiam, si ante
mortem eam perdiderit? quàm autem
hoc fit facile? vrgent enim tunc
grauiores assultus Dæmonum, vis
morbi fit acrior, animus fractior;
heu quàm sæpe, & quàm foeda in ipso
portu naufragia à latentibus scopulis,
angustis faucibus, irruentibus procel-
lis? dum Magister nauis vel abest, vel
dormit, quasi iam de re suâ totâ se-
curus. Adibis igitur etiam non vo-
catus, præsertim si cognoueris, à mor-
bo,

bo, aut tentationibus infirmum in
præsentiore salutis discrimine versari.

N V M : II.

De Arte iuuandi grauius Infirmos.

AT quid istic agam? inquires; iuua-
bis ad bene moriendum. Multa
hic præscriberem, nisi memor essem
promissæ breuitatis; nam vt longa est
ars bene moriendi, ita multa sunt præ-
cepta bene iuuandi moribundos; quâ
de re extant, qui accuratè scripserint.
Laudatur Ioannis Polanci Methodus,
Caspar Loartius de afflictorum conso-
latione, & Amicus fidelis non pridem
editus; extat etiam modus visitandi,
& iuuandi infirmos à Paulo V. præ-
scriptus, quo vtâris, si habes adma-
num. Ex quibus, vt tibi sim commo-
dus, rem totam ad pauca capita huc
reuocabo.

Primum; ardebis zelo iuuandi ani-
mam illam, quæ inter confinia vitæ, &
mortis properat ad æternitatem: is

K 6

enim